

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 156854 22 Kž

Novi Travnik, 28.04.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, te Darmina Avdić i Stane Imamović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u krivičnom predmetu protiv optuženog O. H., zbog krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 156854 19 K od 11.01.2022. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 28.04.2022. godine, a primjenom člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 156854 19 K od 11.01.2022. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 156854 19 K od 11.01.2022. godine optuženi O. H. oglašen je krivim da je počinio krivično djelo Neovlaštene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 238. stav1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje je optuženom izrečena uvjetna osuda kojom se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 1 godine i 6 mjeseci i određuje rok provjeravanja u trajanju od 2 godine. Pored toga, od optuženog je trajno oduzeta opojna droga Cannabis neto mase 0,651 grama uz daljnju odluku da se ta droga ima uništiti po pravosnažnosti presude, a optuženom je vraćen privremeno oduzeti mobilni aparat marke Samsung, te je optuženi obavezan da na ime troškova krivičnog postupka plati paušalni iznos od 60,00 KM, kao i troškove njegove odbrane po postavljenom braniocu po službenoj dužnosti, a o čijoj visini će prvostepeni sud donijeti posebno rješenje.

Protiv te presude u zakonskom roku žalbu je izjavilo Kantonalno tužilaštvo Travnik, s prijedlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati nižestepenom sudu radi ponovnog odlučivanja ili da drugostepeni sud sam preinači pobijanu presudu u odluci o kazni.

Optuženi nije podnio odgovor na žalbu tužilaštva.

Obzirom da stranke i branilac nisu tražili da budu obaviješteni o sjednici vijeća to je ista, sukladno odredbi člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana u njihovom odsustvu.

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda i prigovora kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog došlo do povrede krivičnog zakona u smislu člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, pa je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Osporavajući pravilnost odluke o krivičnopravnoj sankciji kantonalni tužilac svojoj žalbi prvo navodi za koje krivično djelo je optuženom izrečena uvjetna osuda, zatim razloge i okolnosti kojima se prvostepeni sud rukovodio pri izricanju uvjetne osude nakon čega se žalbom ukazuje na opća pravila za odmjeravanje kazni iz člana 49. Krivičnog zakona Federacije BiH, te da je prema mišljenju tužilaštva izrečena sankcija preblago odmjerena i da ista nije adekvatna težini počinjenog krivičnog djela.

Konkretni žalbeni prigovori ogledaju se u tome da je prvostepeni sud kao olakšavajuću okolnost pogrešno cijenio korektno ponašanje optuženog u toku postupka, jer se takvo ponašanje samo po sebi pretpostavlja a u suprotnom nužno povlači upozorenje ili sankciju, da je proizvoljan zaključak prvostepenog suda da je u pitanju manja količina opojne droge, jer činjenica da se radi o cca. 0,600 grama, koja otprilike zadovoljava potrebu za istovremenim konzumiranjem te droge za 5 ili 6 osoba, prema žalbi ne ukazuje da se radi o manjoj količini, zatim da je pogrešan zaključak suda kako nema dokaza da je droga prodavana većem krugu lica obzirom da je tužilaštvo u optuženici ponudilo 6 svjedoka koji su od optuženog nabavljali opojnu drogu, te konačno da prvostepeni sud zanemaruje činjenicu da je izvršenje predmetnog krivičnog djela u porastu na području BiH i da se sve institucije moraju uključiti u okviru svojih nadležnosti u suzbijanje istog.

Od svih prednjih žalbenih prigovora ovaj sud nalazi da je osnovan samo prigovor kako se korektno ponašanje optuženog pred sudom ne može cijeniti i kao olakšavajuća okolnost, jer se takvo ponašanje očekuje i podrazumijeva od svih učesnika u postupku, kako suda prema strankama, tako i obrnuto.

Međutim, ostali žalbeni prigovori ne stoje, jer količina od 0,651 grama zaista nije velika količina kako se to osporava žalbom kantonalnog tužioca. Nije osnovan ni žalbeni prigovor kojim se osporava zaključak prvostepenog suda kako nema dokaza da je droga prodavana većem krugu lica, jer kantonalni tužilac u žalbi zanemaruje činjenični opis djela iz njegove optužnice, kao i opis tog djela u izreci pobijane presude, a u kojem opisu se optuženom i ne stavlja na teret da je prodavao opojnu drogu niti se navode imena osoba koje je tužilac ponudio kao svjedoke optužnicom, nego je optuženi oglašen krivim samo da je opojnu drogu nabavio radi dalje prodaje, ali ne i da je tu prodaju izvršio, što svakako jeste manji stepen krivične odgovornosti nego da je do te prodaje došlo.

Kada se uz sve to imaju u vidu olakšavajuće okolnosti koje se objektivno stiču na strani optuženog, a to su priznanje krivnje odnosno izvršenja djela u najranijoj fazi

postupka na zapisnik MUP-a Travnik broj 02/3-3-170/19 od 05.04.2019. godine, da ranije nije osuđivan, da je nakon izvršenja djela zasnovao porodicu i postao otac jednog malodobnog djeteta, što u smislu ponašanja optuženog nakon izvršenja djela govori u prilog njegove resocijalizacije i očekivano ponašanja u skladu sa uobičajenim životnim i zakonskim pravilima, da se radi o najblažoj vrsti opojne droge koja je u više evropskih zemalja dekriminalizirana, da nema otežavajućih okolnosti niti se žalbom na njih ukazuje, a naročito to da je optuženi u vrijeme izvršenja djela bio mlađe punoljetno lice, što ne cijeni ni prvostepeni sud, ali se ističe u završnoj riječi branioca optuženog i što jeste osobito olakšavajuća okolnost obzirom da krivični zakon propisuje mogućnost i izricanja odgojnih mjera takvim počiniocima, što jeste blaža vrsta sankcije od uvjetne osude kao mjere upozorenja, onda se i po nalaženju ovog suda izrečena uvjetna osuda ipak pokazuje kao dovoljna za ostvarenje svrhe kažnjavanja tj. da je odluka o krivičnopravnoj sankciji u prvostepenoj presudi pravilna i zakonita i da je slijedom toga žalba kantonalnog tužioca neosnovana zbog čega je istu, a primjenom odredbe člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, bilo nužno odbiti kao takvu.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pouka: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.